

Uddrag fra "**117 stemmer, fremmed og nært, om drømme og visioner**", Forlaget Epigraf 2012.

Malene Fenger-Grøndahl
SPEJLET OG VINDUET
8. april 2011

”Endnu ser vi i et spejl, i en gåde, men da skal vi se ansigt til ansigt. Nu erkender jeg stykkevis, men da skal jeg kende fuldt ud, ligesom jeg selv er kendt fuldt ud.”

Jeg gik ikke selv til konfirmationsforberedelse, men har som voksen læst en del i Bibelen - og er stødt på Paulus 1. brev til korinterne - og citatet om spejlet.

Om jeg har forstået det, ved jeg ikke. Men det runger ofte i min sjæl og mit baghoved. Således også i dag, 8. april 2011. Ikke fordi det direkte har noget med dagen i dag at gøre. Så vidt jeg ved, er det hverken Paulus’ fødselsdag eller Dommedag.

Det er derimod drømmedag. Ikke blot for mig, som har valgt at sætte dagen af til meditativ stilhed. Også for romaer over hele verden, for hvem 8. april har en særlig betydning - som romaernes internationale dag. Dagen blev første gang fejret og udnævnt til et globalt, grænseoverskridende folks ’nationaldag’ for præcis 40 år siden. Samme dag fandt den første verdenskongres for romaer sted i nærheden af London. Romaer, der i deres dagligdag levede som forfulgte og fordømte, samledes for at fejre sig selv. De valgte et flag og en nationalsang og besluttede at gøre 8. april til en mærkedag, hvor de ville vove at hylde sig selv. Ikke i selvsmagende selvglæde, men i værdig stolthed over at tilhøre et folk, der i fortid og nutid formår at kæmpe - og som vi i fremtiden, hvis drømme kan blive til virkelighed, kan lade os inspirere af.

Ved at hejse deres flag og vende deres ansigter åbent ud mod verden påtog romaerne sig den menneskelighed, der ligger i selve begrebet roma. Ligesom inuit på den oprindelige grønlandske befolknings sprog betyder ’menneske’, slet og ret, gør ’roma’ det også, på romaernes sprog. Et sprog, der er en af de stærkeste indikatorer for, at romaernes oprindelse kan spores tilbage til Indien.

Den indiske oprindelse bliver af nogle brugt til at argumentere for, at romaerne er fremmede blandt os. At de skal jages bort - ikke blot fra midlertidige lejrpladser på Amager, hvor nogle af dem formaster sig til at slå sig ned. Ikke kun fra italienske lejre, hvor de som asylsøgere og arbejdsmigranter søger ly for barske økonomiske vilkår og racistiske forfølgelser i lande som Rumænien og Tjekkiet. Men også fra Europa som sådan. Fra det, vi kalder vores verden.

Men sagen er, at romaerne ikke repræsenterer en fremmedhed, der adskiller dem fra os. De viser os tværtimod den fremmedhed, vi alle kan føle over for verden. Men også den menneskelighed, der gør os kendte for hinanden - og får os til at føle os hjemme. Den menneskelighed, som vi - hvis vi vil lade den udfolde sig - deler med hinanden, og som vi kun ved at dele den aktivt kan få til at leve og vokse.

Og så er vi tilbage ved spejlet og gåden. For spejlet er ikke blot en reflekterende flade, vi i individuel søgen efter overfladisk selvros og skrøbelig Xfactor-berømmelse kan bruge til at stive os selv af mod verdens uforudsigelighed. Det er ikke blot den flade, hvori Snehvides onde stedmoder kan se sig selv reflekteret som verdens hersker, når blot hun har elimineret sine rivaler.

Spejlet er - hvis vi tør se det som det billede, vi i fællesskab kan skabe af os selv som menneskeligt samfund - kilde til selverkendelse og selvværd.

Min drøm denne 8. april handler om sådan et spejl. Om at vi en dag kan se os i spejlet og se et fælles billede, fyldt med mangfoldighed og modsætninger. Med skævhed og skønhed. Den dag vil jeg ikke blot føle mig som dansker, kvinde, europæer, mor, journalist, veninde, ægtefælle, århusianer, verdensborger, (nu)dansker og drømmer. Jeg vil føle mig som menneske. Og jeg vil se, at spejlet ikke blot reflekterer det billede, jeg har drømt om, men at det også er et vindue mellem menneskers hjerter - og til den verden, hvor gåden er løst, men stadig får os til at undres.

Malene Fenger-Grøndahl (1976) *journalist og forfatter*